

“मीठे बच्चे- अब यो नाटक पूरा हुन्छ। तिमी फर्केर घर जानु छ, त्यसैले यस दुनियाँबाट ममत्व मे टाड देऊ, घरलाई र नयाँ राज्यलाई याद गर।”

प्रश्न:- दानको महत्त्व कहिले हुन्छ, त्यसको प्रतिफल कुन बच्चाहरूलाई मिल्छ?

उत्तर:- दानको महत्त्व तब हुन्छ, जब दान दिएको चीजमा ममत्व हुँदैन। दान त गर्यो फेरि याद आयो भने त्यसको फल प्राप्त हुन सक्दैन। दान हुन्छ नै अर्को जन्मको लागि। त्यसैले यस जन्ममा तिम्रो पासमा जे पनि छ त्यसबाट ममत्व मेटाइदेऊ। ट्रस्टी भएर सम्हाल। यहाँ तिमिले जे ईश्वरीय सेवामा लगाउँछौ, हस्पिटल वा कलेज खोल्छौ त्यसबाट अनेकौंको कल्याण हुन्छ, त्यसको फल २१ जन्मको लागि मिल्छ।

ओम् शान्ति। बच्चाहरूलाई आफ्नो घर र आफ्नो राजधानी याद छ? जब यहाँ बस्छौ, बाहिरको घरबार काम-धन्दा आदिको ख्याल आउनु हुँदैन। केवल आफ्नो घर नै याद आउनु पर्छ। अब यस पुरानो दुनियाँबाट नयाँ दुनियाँमा फर्किनु छ, यो पुरानो दुनियाँ त खतम हुनु छ। सबै आगोमा स्वाहा हुन्छ। यी आँखाले जे पनि देख्छौ, मित्र-सम्बन्धी आदि, यो सबै खतम हुनु छ। यो ज्ञान बाबाले नै आत्माहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ। प्यारा बच्चाहरू! अब फर्केर आफ्नो घर जानु छ। नाटक पूरा हुँदै छ। यो हो नै ५ हजार वर्षको चक्र। दुनियाँ तै छँदै छ, तर त्यसलाई चक्कर लगाउन ५ हजार वर्ष लाग्छ। जति पनि आत्माहरू छन् सबै फर्केर जान्छन्। यो पुरानो दुनियाँ नै खतम हुन्छ। बाबाले हरेक कुरा धेरै राम्रोसँग सम्झाउनु हुन्छ। कोही-कोही कञ्जसले यतिकै जायदाद गुमाउँछन्। भक्तिमार्गमा दान-पुण्य त गर्छन् नि। कसैले धर्मशाला बनाए, कसैले हस्पिटल बनाए, बुद्धिमा सम्झन्छन् यसको फल अर्को जन्ममा मिल्छ। बिना कुनै आशा, अनासक्त भएर कसैले गरोस्- यस्तो हुँदैन। धेरैले भन्छन् हामीले फलको चाहना राख्दैनौं। तर फल अवश्य मिल्छ। सम्झ, कसैको पासमा पैसा छ, त्यसबाट धर्माऊ दिए भने बुद्धिमा यो हुन्छ- हामीलाई अर्को जन्ममा मिल्छ। यदि ममत्व गयो, मेरो यो चीज हो- यस्तो सम्झियो भने फेरि त्यहाँ मिल्दैन। दान हुन्छ नै अर्को जन्मको लागि। जबकि अर्को जन्ममा मिल्छ भने फेरि यस जन्ममा ममत्व किन राख्ने। त्यसैले ट्रस्टी बनाउँछन् जसले गर्दा आफ्नो ममत्व निस्केर जाओस्। कसैले राम्रो धनवानको घरमा जन्म लिन्छ भने भनिन्छ उसले राम्रो कर्म गरेको रहेछ। कसैले राजा-रानीको पासमा जन्म लिन्छन् किनकि दान-पुण्य गरेका थिए तर त्यो हो अल्पकाल एक जन्मको कुरा। अहिले त तिमिले यो पढाइ पढ्छौ। जानेका छौ- यस पढाइबाट हामी यो बन्नु छ, त्यसैले दैवी गुण धारण गर्नु छ। यहाँ जुन दान गर्छौ त्यसबाट यो रुहानी युनिभर्सिटी, हस्पिटल खोल्छौ। दान गरेपछि फेरि त्यसबाट ममत्व मेटाइ दिनुपर्छ किनकि तिमिलाई थाहा छ- हामीले २१ जन्मको लागि बाबाबाट लिन्छौं। यी बाबाले भवन आदि बनाउँछन्। यो त अस्थायी हो। नत्र यति सबै बच्चाहरू कहाँ रहन्छन्। दिन्छन् सबैले शिवबाबालाई। मालिक उहाँ हुनुहुन्छ। उहाँले यिनीद्वारा यो गराउनु हुन्छ। शिवबाबाले त राज्य गर्नुहुन्न। उहाँ हुनुहुन्छ नै दाता। उहाँको ममत्व केमा होला! अहिले बाबाले श्रीमत दिनुहुन्छ, मृत्यु सामुन्ने खडा छ। पहिला तिमिले कसैलाई दिँदा मृत्युको कुरा थिएन। अहिले बाबा आउनु भएको छ, पुरानो दुनियाँ नै खतम हुनु छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म आएको हुँ नै यस पतित दुनियाँलाई खतम गर्न। यस रुद्र यज्ञमा सारा पुरानो दुनियाँ स्वाहा हुनु छ। जे जति आफ्नो भविष्य बनाउँछौ, नयाँ दुनियाँमा मिल्छ। नत्र यहाँ नै सबै खतम हुन्छ। कोही न कोहीले खान्छ। आजकल मनुष्यहरूले उधारोमा पनि दिन्छन्। विनाश भयो भने सबै खतम हुन्छ। कसैले कसैलाई केही दिने छैन। सबै त्यसै रहन्छ। आज राम्रो छ, भोलि टाट पल्टिन्छन्। कसैलाई पनि कुनै पैसा मिल्नेवाला छैन। कसैलाई दियो, ऊ मर्यो फेरि को बसेर फिर्ता गर्छ। त्यसैले के गर्नु छ? विश्वको २१ जन्म कल्याणको लागि र फेरि आफ्नो २१ जन्म कल्याणको लागि त्यसमा लगाइ दिनु छ। तिमिले आफ्नो लागि नै गर्छौं। जानेका छौ- श्रीमतमा हामी उच्च पद पाउँछौं, जसबाट २१ जन्म सुख-शान्ति मिल्छ। यसलाई भनिन्छ अविनाशी बाबाको रुहानी हस्पिटल र युनिभर्सिटी, जसबाट हेल्थ, वेल्थ र हेपीनेस मिल्छ। कसैलाई हेल्थ छ, वेल्थ छैन भने हेपीनेस रहन सक्दैन। दुवै छ भने हेपी पनि रहन्छन्। बाबाले तिमिलाई २१ जन्मको लागि दुवै दिनुहुन्छ। त्यो २१ जन्मको लागि जम्मा गर्न छ। बच्चाहरूको काम हो युक्ति रच्नु। बाबा आएपछि गरिब बच्चाहरूको तकदिर खुल्छ। बाबा हुनुहुन्छ नै गरिब निवाज। धनवानहरूको तकदिरमा छैन। यस समय भारत सबैभन्दा गरिब

छ। जो सम्पन्न थियो उही गरिब बनेको छ। यस समयमा सबै पाप आत्माहरू छन्। जहाँ पुण्य आत्मा हुन्छन् त्यहाँ पाप आत्मा कोही हुँदैन। त्यो हो सत्ययुग सतोप्रधान, यो हो कलियुग तमोप्रधान। तिमीले अहिले पुरुषार्थ गरिरहेका छौ सतोप्रधान बन्नको लागि। बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई स्मृति दिलाउनु हुन्छ, तिमीले सम्झन्छौ— वास्तवमा हामी नै स्वर्गवासी थियौं। हामीले ८४ जन्म लिएका छौं। बाँकी ८४ लाख योनि भन्नु त गफ नै हो। के यतिका जन्म जनावर योनिमा रह्यौं! यो अन्तिम जन्म मनुष्य पद हो त? के अब फर्केर जानु छ?

अहिले बाबा सम्झाउनु हुन्छ— मृत्यु सामुन्ने खडा छ। ४०-५० हजार वर्ष छैन। मनुष्यहरू त एकदम घोर अन्धकारमा छन् त्यसैले भनिन्छ पत्थरबुद्धि। अहिले तिमी पत्थर बुद्धिबाट पारसबुद्धि बन्छौ। यी कुरा कुनै संन्यासी आदिले कहाँ बताउन सक्छन्। अहिले तिमीलाई बाबाले स्मृति दिलाउनु हुन्छ— फर्केर घर जानु छ। जति हुन सक्छ आफ्नो सबैथोक ट्रान्सफर गरिदेऊ। बाबा, यो सबै लिनुहोस्, हामीले सत्ययुगमा २१ जन्मको लागि पाउने छौं। यी बाबाले पनि त दान-पुण्य गर्थे। धेरै सोख थियो। व्यापारीहरू दुई पैसा धर्माऊ निकाल्छन्। बाबाले एक आना निकाल्थे। जो आए पनि ढोकाबाट खाली हात नजाओस्। अहिले भगवान सम्मुख आउनु भएको छ, यो कसैलाई थाहा छैन। मनुष्यहरू दान-पुण्य गर्दागर्दै मर्नेछन् फेरि कहाँ मिल्छ? पवित्र बन्दैनन्, बाबासँग प्रीत राख्दैनन्। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— यादव र कौरवहरूको छ विनाश काले विपरीत बुद्धि। पाण्डवहरूको छ विनाश काले प्रीत बुद्धि। युरोपवासी सबै यादव हुन् जसले मिसाइल आदि निकालि रहन्छन्। शास्त्रहरूमा त के-के कुरा लेखिदिएका छन्। थुप्रै शास्त्रहरू बनेका छन्, ड्रामा योजना अनुसार। यसमा प्रेरणा आदिको कुरा छैन। प्रेरणा मतलब विचार। बाँकी यस्तो कहाँ बाबाले प्रेरणाले पढाउनु हुन्छ र। बाबा सम्झाउनु हुन्छ— यिनी पनि एक व्यापारी थिए। राम्रो नाम थियो। सबैले इज्जत दिन्थे। बाबाले प्रवेश गर्नुभयो अनि यिनले गाली खान सुरु गरे। शिवबाबालाई त चिनेका छैनन्। न उहाँलाई गाली दिन सक्छन्। गाली यिनले खान्छन्। कृष्णले भने नि— मैले मख्खन खाइँन। यिनले पनि भन्छन् काम त सबै बाबाको हो, मैले केही गर्दिँन। जादुगर उहाँ हुनुहुन्छ, म कहाँ हुँ र। व्यर्थमा यिनलाई गाली दिन्छन्। मैले कसैलाई भगाएँ र? कसैलाई पनि भनिँन तिमी भागेर आऊ। म त त्यहाँ थिएँ, यिनीहरू आफैं भागेर आए। यतिकै दोष दिएका छन्। कति गाली खाएँ। के-के कुरा शास्त्रमा लेखिदिएका छन्। बाबा सम्झाउनु हुन्छ— यो फेरि पनि हुन्छ। यो हो सारा ज्ञानको कुरा। कुनै मनुष्यले यो कहाँ गर्न सक्छ र! त्यो पनि बेलायती सरकारको राज्यमा कसैको पासमा यति कन्या-माताहरू बस्न सक्न्। कसैले केही गर्न सक्दैन। कसैका सम्बन्धीहरू आए भने एकदम भगाइ दिनुहुन्थ्यो। बाबा त भन्नुहुन्थ्यो मान्छन् भने यिनीहरूलाई सम्झाएर लैजाऊ। म कहाँ मनाही गर्छु र तर कसैको हिम्मत हुँदैनथ्यो। बाबाको तागत थियो नि। नथिग न्यु। यो सबै फेरि पनि हुन्छ। गाली पनि खानुपर्छ। द्रौपदीको पनि कुरा छ। यी सबै द्रौपदीहरू र दुःशासन हुन्, एउटाको मात्र कुरा होइन। शास्त्रहरूमा यो गफ कसले लेख्यो? बाबा भन्नुहुन्छ— यो पनि ड्रामामा पाट छ। आत्माको ज्ञान नै कसैमा छैन, पूरै देह-अभिमानि बनेका छन्। देही-अभिमानि बन्न मेहनत छ। रावणले पूरै उल्टो बनाइदिएको छ। अहिले बाबाले सुल्टो बनाउनु हुन्छ।

देही-अभिमानि बन्नाले स्वतः स्मृति रहन्छ— हामी आत्मा हौं, यो देह बाजा हो, बजाउनको लागि। यो स्मृति रहन्छ भने पनि दैवी गुण आउँदै जान्छ। तिमीले कसैलाई पनि दुःख दिन सक्दैनौ। यहाँ नै यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। ५ हजार वर्षको कुरा हो। यदि कसैले लाखौं वर्ष भन्छ भने घोर अन्धकारमा छ। ड्रामा अनुसार जब समय पूरा हुन्छ, बाबा फेरि आउनु भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो श्रीमतमा चल। मृत्यु सामुन्ने खडा छ। फेरि भित्र जे पनि आशा छ, त्यो त्यसै रहन्छ। मर्नु त छ अवश्य। यो त्यही महाभारत लडाईँ हो। जति आफ्नो कल्याण गर्न सक्छौ त्यति राम्रो। नत्र तिमी खाली हात जान्छौ। सारा दुनियाँ खाली हात जानु पर्छ। केवल तिमी बच्चाहरू भरी हात अर्थात् धनवान भएर जान्छौ। यसमा बुझ्ने धेरै विशाल बुद्धि चाहिन्छ। कति धर्मका मनुष्यहरू छन्। हरेकको आफ्नो एक्ट चल्छ। एउटाको एक्ट अर्कोसँग मिल्दैन। सबैको अनुहार आ-आफ्नो छ, कति थरी छन्, यो सबै ड्रामामा निश्चित छ। वन्दरफुल कुरा छन् नि। बाबा भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्झ। हामी आत्मा ८४ को चक्र लगाउँछौं, हामी आत्मा यस ड्रामामा एक्टर हौं, यसबाट हामी निस्कन सक्दैनौं, मोक्ष पाउन सक्दैनौं। फेरि प्रयास गर्नु पनि व्यर्थ हो। बाबा भन्नुहुन्छ— ड्रामाबाट कोही निस्कियोस्, अरु कोही थप होस्— यो हुन सक्दैन। यति सारा ज्ञान सबैको बुद्धिमा रहन सक्दैन। सारा दिन यसरी ज्ञानमा रमण गर्नु छ। एक घडी, आधा घडी... यो याद गर फेरि त्यसलाई बढाउँदै जाऊ। ८ घण्टा चाहे स्थूल सेवा गर, आराम पनि गर, यस रूहानी गभर्मेन्टको सेवामा पनि समय देऊ। तिमीले आफ्नै सेवा गर्छौ, यो हो मुख्य कुरा। यादको यात्रामा रहनु, बाँकी ज्ञानबाट उच्च पद

पाउनु छ। यादको आफ्नो पूरा चाट राख। ज्ञान त सहज छ। जसरी बाबाको बुद्धिमा छ- म मनुष्य सृष्टिको बीजरूप हुँ, यसको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दछु। हामी पनि बाबाका बच्चा हौं। बाबाले यो सम्झाउनु भएको छ, कसरी यो चक्र घुम्छ। त्यस कमाईको लागि पनि तिमीले ८-१० घण्टा दिन्छौं नि। राम्रो ग्राहक मिल्यो भने रातमा पनि कहिल्यै हाई आउँदैन। हाई गर्यो भने बुझिन्छ ऊ थाकेको छ। बुद्धि कतै बाहिर भड्किएको होला। सेन्टरहरूमा पनि धेरै खबरदार रहनु छ। जो बच्चाहरूले अर्काको चिन्तन गर्दैनन्, आफ्नो पढाइमा मस्त रहन्छन् उनीहरूको उन्नति सधैं भइरहन्छ। तिमीले अर्काको चिन्तन गरेर आफ्नो पद भ्रष्ट गर्नु हुँदैन। हियर नो इविल, सी नो इविल....। कसैले राम्रो बोल्दैन भने एक कानले सुनेर अर्कोबाट निकालिदेऊ। सदैव आफूलाई हेर्नुपर्छ, नकि अरूलाई। आफ्नो पढाइ छोड्न हुँदैन। धेरै यसरी रिसाउँछन्। आउन छोडिदिन्छन्, फेरि आउँछन्। नआएर जान्छन् कहाँ? स्कुल त एउटै छ। आफ्नो खुट्टामा बन्चरो हान्नु हुँदैन। तिमी आफ्नो पढाइमा मस्त रहनु छ। धेरै खुशीमा रहनु छ। भगवानले पढाउनु हुन्छ, बाँकी के चाहियो। भगवान हाम्रा पिता, टिचर, सद्गुरु हुनुहुन्छ, उहाँसँग नै बुद्धिको योग लगाइन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ सारा दुनियाँको नम्बरवन प्रियतम जसले तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउनु हुन्छ।

बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी आत्मा धेरै पतित छ, उड्न सक्दैन। पंख काटिएको छ। रावणले सबै आत्माहरूको पंख काटिदिएको छ। शिवबाबा भन्नुहुन्छ- मैले सिवाय कसैले पावन बनाउन सक्दैन। सबै एक्टरहरू यहाँ छन्, वृद्धि भइरहन्छ, फर्केर कोही जादैन। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) स्वयंको चिन्तन र पढाइमा मस्त रहनु छ। अरूलाई हेर्नु छैन। यदि कसैले राम्रो बोल्दैन भने एक कानले सुनेर अर्कोबाट निकालिदिनु छ। रूष्ट भएर पढाइ छोड्नु हुँदैन।

२) जीवन छँदै सबैथोक दान गरेर आफ्नो ममत्व मेटाइदिनु छ। सम्पूर्ण समर्पण गरेर ट्रस्टी बनेर हल्का रहनु छ। देही-अभिमानि बनेर सर्व दैवी गुण धारण गर्नु छ।

वरदान:- आफ्नो मूल संस्कारको परिवर्तनद्वारा विश्व परिवर्तन गर्ने उदाहरण स्वरूप भव हरेकमा जुन आफ्नो मूल संस्कार छ, जसलाई नेचर भन्छौं, जसले समय समयमा उन्नति गर्नमा बाधा पार्छ, त्यो मूल संस्कारलाई परिवर्तन गर्ने उदाहरण स्वरूप बन, तब सम्पूर्ण विश्वको परिवर्तन हुन्छ। अब यस्तो परिवर्तन गर जसले गर्दा कसैले यो वर्णन नगरून्- यिनको यो संस्कार त सुरुदेखि नै छ। जब प्रतिशतमा, अंश मात्र पनि पुरानो संस्कार नदेखियोस्, वर्णन नहोस् तब भनिन्छ- यिनी सम्पूर्ण परिवर्तनको उदाहरण स्वरूप हुन्।

स्लोगन:- अब प्रयत्नको समय बित्यो, त्यसैले दिलबाट प्रतिज्ञा गरेर जीवनलाई परिवर्तन गर।